

Prejudiciálna otázka

Zahŕňa pojem obalov, tak ako je definovaný v článku 3 smernice 94/62/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2004/12/ES ⁽¹⁾, „navíjacie valčeky“ (rúrky, tuby, valce), okolo ktorých sú ovinuté pružné výrobky, ako je napríklad papier, fólie, ktoré sa predávajú spotrebiteľom?

⁽¹⁾ Smernica 2004/12/ES Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. EÚ L 47, s. 26; Mim. vyd. 13/034, s. 3).

Žaloba podaná 26. júna 2015 – Európska komisia/Francúzska republika**(Vec C-314/15)**

(2015/C 294/50)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Francúzska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 1 a 3 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd ⁽¹⁾, keď nezabezpečila sekundárne alebo ekvivalentné čistenie komunálnych odpadových vôd v 15 aglomeráciách s populačným ekvivalentom medzi 10 000 a 15 000 pre vypúšťania mimo citlivých oblastí alebo s populačným ekvivalentom medzi 2 000 a 10 000 pre vypúšťania do sladkých vôd a estuárií,
- zaviazat Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia svojou žalobou vytýka Francúzsku nesprávne vykonanie smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd v pätnástich aglomeráciách.

V zmysle článku 4 ods. 1 a 3 smernice 91/271/EHS aglomerácie s populačným ekvivalentom (PE) medzi 10 000 a 15 000 pre vypúšťania mimo citlivých oblastí alebo s populačným ekvivalentom medzi 2 000 a 10 000 pre vypúšťania do sladkých vôd a estuárií musia zabezpečiť zberné systémy odpadových vôd a ich sekundárne alebo ekvivalentné čistenie najneskôr do 31. decembra 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Luxembursko)
29. júna 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Luxemburské veľkovojsvodstvo****(Vec C-321/15)**

(2015/C 294/51)

*Jazyk konania: francúzština***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Prejudiciálna otázka

Je článok 13 ods. 6 novelizovaného zákona z 23. decembra 2004 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov, v rozsahu, v akom umožňuje príslušnému ministrovi žiadať odovzdanie kvót, ktoré boli vydané podľa článku 12 ods. 2 a 4 toho istého zákona, no neboli využité, a to bez plnej alebo čiastočnej náhrady, v súlade so smernicou 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a to osobitne so štruktúrou systému obchodovania s kvótami, ktorý táto smernica upravuje, pričom v rámci uvedenej otázky treba zodpovedať aj otázku skutočnej existencie odovzdania kvót, ktoré boli vydané, no neboli využité, a v prípade kladnej odpovede na túto otázku, aj otázku kvalifikácie odovzdania týchto kvót, ktoré boli vydané, no neboli využité, ako aj otázku prípadnej kvalifikácie takýchto kvót ako majetku?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 2. júla 2015 – TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Vec C-327/15)

(2015/C 294/52)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TDC A/S

Žalovaný: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Bráni smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) vrátane jej článku 32 členskému štátu v tom, aby stanovil pravidlá, ktoré nedovoľujú podniku, aby uplatnil voči členskému štátu samostatný nárok na náhradu čistých nákladov na poskytovanie doplnkových povinných služieb, na ktoré sa nevzťahuje kapitola II tejto smernice, ak zisk podniku z iných služieb, na ktoré sa vzťahujú záväzky univerzálnej služby podniku podľa kapitoly II tejto smernice, prevyšuje stratu súvisiacu s poskytovaním doplnkových povinných služieb?
2. Bráni smernica univerzálnej služby členskému štátu v tom, aby stanovil pravidlá, ktoré dovoľujú podnikom, aby uplatnili voči členskému štátu nárok na náhradu čistých nákladov vynaložených na poskytovanie doplnkových povinných služieb, na ktoré sa nevzťahuje kapitola II tejto smernice, len v prípade, že čisté náklady predstavujú pre dané podniky neprimerané zaťaženie?